

KISZ-vezetők tanácskozása

Tegnap Szegeden, a KISZ városi bizottsága székházának nagytermében a megye középfokú oktatási intézményeinek KISZ tanácsadó tanárai, KISZ-titkára, továbbá a járási és városi KISZ-bizottságok iskolafelelősei részvételével, a KISZ Csongrád megyei bizottsága rendezésében konferenciát tartottak. Az értekezleten, amelyen megjelent Orosz Lászlóné, a KISZ Központi Bizottságának munkatársa, dr. Koncz János, a KISZ megyei bizottsága iskolai osztályának vezetője tartott előadást a január 15–23 között megrendezendő téli KISZ-vezetőképzés előkészítésével kapcsolatos tennivalókról és a tanfolyamok anyagának lényegéről.

Új termékek, fokozottabb követelmények a szegedi gumigyárban

Napjainkban az 1966-os évi tervek készítése került a napi munka középpontjába minden ipari létesítménynél. Nagyon fontos és körültekintő munkát igényel ez, de különösképpen azoknál az üzemeknél, ahol a népgazdaság számára fontos anyagokat és termékeket állítanak elő.

Az Országos Gumiipari Vállalat szegedi EMERGÉ gyáregysége fiatal létesítmény, ugyanakkor olyan üzem is, ahol nehéziparunk számára nélkülözhetetlen árufrufeladást termelnek. Tervezési munkájukat két körülmény hatja át: a gyár kialakításának problémája és a megfelelő árutermelés.

Műszaki tömlők

A gumigyárnál 1965-ben az építési munkák nagy ré-

szé befejeződött. A szakaszos üzemeltetés is elindult, amelynek a tervét 101,8 százalékra teljesítették. Az évet tehát szép eredménnyel zárták.

Az idén azonban már fokozódnak a követelmények. Szükséges a gyáregység valamennyi gépének teljes üzembe helyezése, és a Pestről áttelepített tömlőgyártó üzemrész termelésének teljes kialakítása. Itt vezetnek be az új csehszlovák mag nélküli tömlőkészítési módszert és az új kivitelű mélyfúrotömlők gyártását. A probléma megoldásán műszaki kollektíva fáradozik, de egyre több munkáskézre is szükség van a termelést megkezdő gépek kiszolgálásához. Ugyanígy igényt támaszt a karbantartási munkák szaporodása is, így TMK-műhelyüket kibővítik.

Eppen ezért az első negyedév alatt mintegy 150 szakmunkást és segédmunkást kíván felvenni a gumigyár. Ahogy Hegyi József gyáregységvezető elmondotta, a létszámbővítéssel együtt a törzsgárda kialakítására is most kerül sor. Ezt a célt már az új prémiumrendszer segítségével kívánja minél jobban megoldani az EMERGÉ-gyáregység.

Új követelmények szerint

A teljes üzembe helyezésen és az új gyártási eljárás létrehozásán kívül talán nem olyan látványos, de ugyanilyen fontos a gyár előtt álló többi feladat megoldása is. Melyek ezek? A gazdaságosság növelése és a fokozott takarékoskodás. Erre elsősorban azért van szükség, mert az Országos Gumiipari Vállalat egységei — az előzetes népgazdasági tervek szerint — olyan üzemek közé tartoznak, ahol a gazdaságirányítás új módszereinek kísérle-

teit bonyolítják. A gyáregységnek a kísérletek sikerét biztosító körülmények kialakítását már megkezdtek. Olyan műszaki és üzemszervezési intézkedéseket léptetnek életbe, amelyek a termelésben a nyereséesség növelése irányába hatnak.

Az egy időben jelentkező követelményeken kívül a gyárnak van egy el nem hanyagolható jelentős feladata is: a már meglevő gépi kapacitás állandó maximális kihasználása.

Ebben sajnos néha rendkívüli műszaki körülmények akadályozhatják a gyár dolgozóit. A fiatal üzem új, még teljesen ki nem próbált gépekkel és berendezésekkel van felszerelve, amelyek hosszabb üzemidőt igényelnek, sőt dolgozóit is most tanulnak bele a szakmába.

Hegyi József gyáregységvezető elmondotta, hogy a múlt heti másfél napos üzemzavart is egy ilyen műszaki hiba okozta: az OGV, a Vegyiműveket Tervező Vállalat és a belső műszaki vizsgálatok kiderítették: egy biztonsági szelep beragadása, azaz műszaki hibája folytán a gyár hűtőrendszerébe idegen anyag került. Ennek kitisztításához volt szükség a másfél napi leállásra.

A hibát azóta kijavították. Január 10. óta a termelés a meghatározott ütemben már zavartalanul folytatódhatott. A gyár kollektívája pedig úgy reméli, hogy a kiesett munkanapokat körülbelül egy hónap alatt be tudja hozni, és az első negyedévi tervet maradéktalanul időben is teljesíti. Annál inkább remélhetik, hiszen 1965-ben építkeztek, szakmunkásokat neveltek és más nehézségekkel küzdtek, mégis sikeresen teljesítették termelési tervüket.

Matkó István

Évekre szóló felelősséggel

Ezekben a hetekben nagy körültekintést és felelősséget igénylő munkát végeznek a mezőgazdasági nagyüzemekben. December közepén jelent meg a földművelésügyi miniszter rendelete az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és a termelőszövetkezeti csoportok állóeszközeinek újraértékeléséről. Azóta már az üzemek és az értékelést végző, illetve arra felügyelő járási és megyei szakbizottságok kézhez kapták a részletes útmutatókat, árjegyzékeket. A december 31-i állapotnak megfelelően pontosan leltárba vették mindegyiket a vagyontárgyakat és január elsejével megkezdődött a gépek, épületek, felszerelések újraértékelése.

Nem váratlan, márol-holnapra történt elhatározásról van szó. Az MSZMP Központi Bizottsága 1964. februári határozatában ezt így fogalmazta meg: „Olyan intézkedések megtételére van szükség, amelyek hatására növekszenek a termelőszövetkezetek gazdasági eredményei s ezáltal a jelenleginél nagyobb mértékben lehetővé válik, hogy saját erőből pótolják elhasznált termelőeszközeiket, visszafizesék a felvett hiteleket és a termelés fejlesztésével összhangban növelhessék tagjaik jólétét.” Az újraértékelés nem befejezése, hanem kezdete egy folyamatnak; kezdete annak, hogy a termelőszövetkezetek és állami mezőgazdasági nagyüzemek a valós értéknek megfelelően számoljanak gépeikkel, épületeikkel és azok elhasználódásával.

Minden termelési folyamatban az új értékek előállításához használt eszközök bizonyos idő alatt elkopnak. A közgazdaságtudomány ezt így fogalmazza: a termelőeszközök értéke bizonyos idő alatt a megtermelt áruk ér-

tékébe megy át. A mezőgazdaságban ilyen termelőeszköznek számít a traktor, minden munkagép, szerszám, épület, berendezés, felszerelés. Mi sem természetesebb tehát, hogy mindezek elhasználódását figyelembe kell venni a termelési költségek-nél.

Eddigi gazdaságirányítási rendszerünk a mezőgazdasági termelőeszközök kopásával nem számolt megfelelően. A termelőszövetkezetekben, például a termelési költségek meghatározásakor, nem vették figyelembe a valóságnak megfelelő amortizációt, azaz a termelőeszközök értékcsökkenését. Nyilvánvaló, hogy ilyen körülmények között nem lehet ésszerűen és gazdaságosan megszervezni az elhasznált gépek, épületek és más állóeszközök pótlását sem.

A párt Központi Bizottságának 1964. februári határozata és a földművelésügyi miniszter mostani rendelete tehát szerves részét és mintegy kezdetét jelenti a következő években megvalósítandó gazdasági reformnak. A mezőgazdasági állóeszközök újraértékelése mindenekelőtt lehetővé teszi, hogy a mezőgazdasági nagyüzemekben a valóságnak megfelelő, pontos képet kapjanak termelőeszközeik értékéről. Az újraértékelés módot nyújt arra is, hogy a következő években a termelés fejlesztését, a termelőeszközök pótlását és az új értékek beruházását pontosabban megtervezzék.

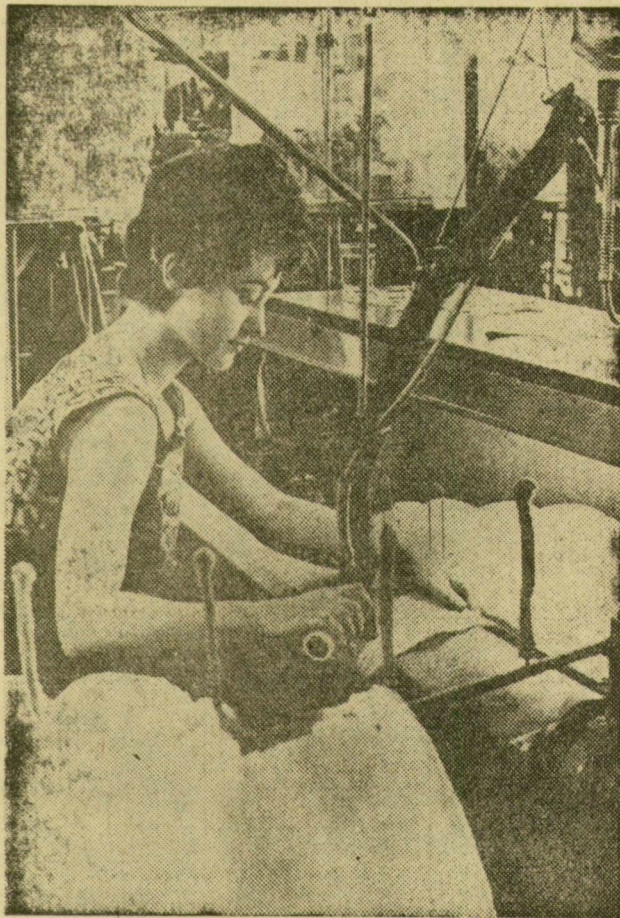
E célokat figyelembevéve mondja ki a földművelésügyi miniszter rendelete, hogy a termelőszövetkezetek állóeszközeinek újraértékelésekor kell meghatározni egy-egy termelőeszköz új bruttó értékét, vagyis azt az árat, amelyért az eszköz 1965. június 30-án beszerezhető volt. Tartalmaznia kell az újraértékelésnek a termelőszövetkezeti bekerülési értéket is, vagyis a bruttóértékből le kell vonni az állami támogatás összegét. Az értékcsökkenés leírásai kulcsát az a százalékszám mutatja,

amely kifejezi az állóeszköz értékének egy évre jutó elhasználódási hányadát. Az újraértékelő bizottságok jó szakértelemmel állapítják meg minden vagyontárgy hátralevő élettartamát és ennek, valamint az előbb felsorolt tényezőknek alapján jelenlegi netto-értéket. Végeredményben tehát minden mezőgazdasági nagyüzem után újraértékelés elvégzése után valóságos képet kap tartós termelőeszközeinek értékéről, azon elhasználódási üteméről és arról, milyen feladataik vannak állóeszközei pótlásában, illetve újak beszerzésében.

Az újraértékelést végző szakbizottságok feladata és felelőssége különösen nagy a termelőszövetkezetekben. A szövetkezeti gazdaságok minden vagyontárgya a tagok közös tulajdona. A következő években a termelőszövetkezetek önállósága olyan értelemben is nagyobb lesz, hogy termelőeszközeik pótlását, új beruházások megvalósítását saját elhatározásuk szerint, saját erejükből és az eddigieknél nagyobb felelősséggel végzik. A termelőszövetkezetek vezetői és tagjai maguk gazdálkodnak nemcsak a földdel, a terményekkel, az állatállománnyal, hanem a gépekkel, épületekkel, gazdasági felszerelésekkel is. És az egész gazdálkodás eredményétől függ az egyes termelőszövetkezeti családok jóléte, megélhetése. A mostani újraértékelés tehát évekre szóló felelősséget hárít a szakbizottságokra.

HORVÁTH LÁSZLÓ

Minden égtájra

A világ minden tájára exportál harisnyákat és más termékeket a Budapesti Harisnyagyár. A hazai igények kielégítésére és még 52 ország számára naponta 140 ezer pár zoknit és harisnyafélét készít négy üze- me — három fővárosi és egy gyulai — 3500 dolgozója.

A korábbi években gyártott sima, főleg pamut-, flór- és patenterisnyák alapanyaga az évek során szintetikusá és nagyrészt színmintássá változott. Ma már a gyermekzokniktól a finom női harisnyáig 250 féle cikket gyártanak a világhírű üzem gépein.

Szupertávolságú áramvezetékek

A Szovjetunióban az 1966–1970-es években 6000 kilométer hosszú, szupertávolságú egyenáramú vezé- keket fognak építeni. Az első ilyen vonalakat, amelyek a „LEP–500” nevet kapták, Sziberiaiban, az Uralban, Moszkva, Kujbisev és Volgograd városok között épül- tek. Ma már 750 kilométeres „LEP–750” vonalakat terveznek. Ilyen kísérleti vezeték épül Moszkva és a Vol-

ga felső folyásánál levő Kónakovo ipari központ között.

Műszaki konferenciák

Napjainkban országsszerte összegyűlnek az üzemek műszaki vezetői, mérnökök, technikusok, műve- zetők, hogy megbeszéljék az idej feladatokat, előké- szítsék a termelési tanácskozásokat.

A műszaki konferenciákra nagy feladatok hárul- nak. 1966 a második öt éves terv első esztendeje, és az indulás, a jó kezdés jelentősen befolyásolja kitűzött céljaink megvalósítását.

A tervek teljesítése ebben az esztendőben is je- lentős feladatokat ró minden műszakira, minden üzem minden dolgozójára. Továbbra is cél a takarékoság, a létszámrendezés, a készletek csökkentése, a műszaki fejlesztés, a termelési hatékonyság és az export növelése, s az egész iparban a minőség javítása.

Ezeknek, az egyre több erőfeszítést kívánó fel- adatoknak az elvégzésére idejében, gondos körülte- kintéssel kell felkészülni. A műszaki konferenciák résztvevőinek fel kell bontaniuk a terveket, megha- tározniuk az idej termelési, műszaki-fejlesztési, mi- nőségjavítási, és készletrendezési feladatokat. Mert csak így érhetik el, hogy a dolgozók minden munka- padnál idejében megismerjék az üzem terveiből rá- juk váró feladatokat.

A vezetők mondják meg pontosan, hogy mit várnak a brigádoktól, az üzemektől, az egyes dolgo- zóktól. Ebben az esztendőben — a kormányhatáro- zat is előírja — jobban oda kell figyelni, jobban kell hasznosítani a munkások javaslatait a termelés szer- vezésében, a műszaki fejlesztésben.

A dolgozók túlnyomó többsége egyenletesen és folyamatosan akarja végezni munkáját. Senki nem hivatkozik az indokolatlan túlórázásoknak, a rohammunká- nak. S ezért most, még idejében, biztosítani kell a megfelelő nyersanyagot, az alkatrészeket, s ezzel megakadályozni a hónap-, a negyedév- és az év végi hajrázásokat, amelyeket — sokesetben tapasztalat — csellengés, álló idő, kényszerű üzemben belüli munka- nélküliség követ.

Ebben az évben a már bevezetésre került új pré- miumrendszer, s a február elsejével életbe lépő béri- tézkedések körültekintő alkalmazása is jelentős se- gítségnyújtást. Most mód nyílik arra, hogy a vál- lalatok megoldják az olykor előforduló bérfejtési- se- gítségnyújtást tudnak adni a művezetőknek, több jutalmat a valóban kiugró teljesítményt nyújtó szakmunkásoknak. S ezt már most, ezeken a kon- ferenciákon, számításba kell venni.

Mert a műszaki konferenciák jó előkészítő mun- káján múlik, hogyan sikerül az idej terv teljesítése, hogyan válik valóra 1966-ra kitűzött feladataink.

D. K.

ÚJ MUNKASZALAG a fémfeldolgozóban

A Szegedi Fémfeldolgozó- és Finomme- chanikai Vállalatot sokan csak a lakos- ságnak nyújtott javító-szolgáltató tev- ékenységéből ismerik. Pedig ez a helyiipari vállalat 35 millió forintért árutermelést végez. Többek között autóalkatrészeket készít az Ikarusz autóbusszokhoz, teji- pari szerelvényeket a tejiipari trószthoz tartozó üzemek felújításához. Emellett háztartási eszközöket — mérleg, sportpresszó, krump- litörő —, autófelszerelési cikkeket és még jónéhány fajta árucikket gyárt. Méghoz- zá úgy, hogy két év alatt a termelési ér- ték megduplázódott!

1966-ban tovább növelik a termelés gaz- daságosságát, csökkentik az önköltséget. Ennek érdekében 1965 végén új munka- szalagot állítottak üzembe, amelyet az új év első napjaiban teljes kapacitással üzembehelyeztek. Az eddig szétszór- t hely- len történő autó hátsólámpa gyártást összevonták, korszerű technológiai felté- telek közé helyezték.

De az új évre a vállalat további beru- házást is eszközölt a termelés biztonsága érdekében. Központi telephelyén a zavar- talan energiaellátás érdekében elosztó- kapcsolóberendezést létesítettek. Segítség- vel a jövőben elkerülhetők lesznek az áramellátási üzemzavarok.

Képzünk: Munka közben az újonnan szervezett munkaszalag, amely hátsó lám- pákat készít. A szalagban asszonyok dol- goznak kényelmes munkakörülmények kö- zött.

